ومن یتوکل علی اللہ فہو حسبہ

الحمد للہ والمنة کہ ترجمہ کتاب ہدایت انتساب نور العیون فی تلخیص سیر الامین المامون یعنی

سرور المحزون

از حضرت شاہ ولی اللہ محدث دہلوی رحمہ اللہ باہتمام جناب حافظ مولوی محمد عبد الاحد صاحب

در مطبع مجتبائی واقع دہلی طبع گردید

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد سپاس خدای تبارک و تعالی + کشاینده درهای عطا + بخشنده خلعتهای هدی + و درود و سلام بر محمد مصطفی
صلی الله علیه وسلم آن پیغامبر عالی مقام که مبعوث شدند تا باشند هادی راه ظاهر آنکس که راه راست جوید والزام
با هر بهر کسی که از حد فرمان گذرد و بر آل و اصحاب آنحضرت صلی الله علیه وسلم آنان که زنده ساختند سنت او را
تا قیام قیامت میگوید فقیر ولی الله بن عبد الرحیم دهلوی کان الله له فی الآخرة والاولی که بعض اعزه احباب
و اجله اولی الالباب وفقهم الله لما یحب و یرضی و جعل مآلهم اعلی الدرجات العلی از این فقیر ترجمه کتاب نور
العیون فی تلخیص سیر الامین المامون که فراهم آورده علامه زمان شیخ ابو الفتح محمد بن محمد المشتهر بسید الناس
ست قدس الله سره العزیز در خواستند از اجابت مسئول ایشان چاره ندید و در بعض مواضع بسبب ضعف
روایتی که مصنف اختیار کرده یا مثل آن از اسباب بزیادت و نقص و تبدیل تصرف کرد تقبل الله ذلک
منی و منه و جعله خالصا لوجهه الکریم انه قریب مجیب رؤف رحیم و سمیته بسرور المحزون فی ترجمة نور العیون +
پیغامبر ما محمد ست صلی الله علیه وسلم ابن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصی بن کلاب بن
مرة بن کعب بن لوی بن غالب بن فهر بن مالک بن نضر بن کنانة بن خزیمة بن مدرکة بن الیاس بن مضر
بن نزار بن معد بن عدنان این قدر متفق علیه ست و ما بعد عدنان تا حضرت آدم علیه السلام اختلاف بسیارست

و مادر آنحضرت صلی الله علیه وسلم آمنه است بنت وهب بن عبد مناف بن زهرة بن کلاب بن مرة و ولادت
آنحضرت صلی الله علیه وسلم روز دوشنبه متحقق شد از شهر ربیع الاول از سالی که واقعهٔ فیل در ان بود و بعض گفته اند
بتاریخ دوم و بعض گفته اند بتاریخ سوم و بعض گفته اند بتاریخ دوازدهم و غیر این اقوال نیز گفته اند بالجمله
شب ولادت آنحضرت صلی الله علیه وسلم در حرکت آمد کوشک کسری تا آنکه شنیده شد آواز وی و افتاد از آنجا
چهارده کنگره و بمرد آتش فارس و مرده بود پیش ازان بهزار سال و خشک شد چشمهٔ ساوه و شیر داد آنحضرت
را صلی الله علیه وسلم حلیمه بنت ابی ذویب و نزدیک حلیمه شگافتند سینهٔ آنحضرت را صلی الله علیه و آله وسلم و
پر کردند آنرا بدانش و ایمان بعد ازان که بیرون آوردند نصیب شیطان را از آنجا و نیز شیر داد آنحضرت را
صلی الله علیه وسلم ثویبه کنیزک ابی لهب و در کنار داشت آنحضرت را صلی الله علیه وسلم ام ایمن حبشیه که نام
برکه است و آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم ام ایمن را میراث یافته بودند از پدر خود عبد الله پس چون کلان
شدند آن را آزاد ساختند و در نکاح زید بن حارثه دادند و وفات یافت عبد الله والد آن حضرت صلی الله
علیه وسلم حال آنکه آن حضرت صلی الله علیه وسلم در شکم والدهٔ خود بودند و بعض گفته اند که طفل دو ماهه بودند
و بعض گفته اند طفل هفت ماهه و بعض گفته اند طفل هشت ماهه و وفات یافت والدهٔ آنحضرت صلی الله علیه وسلم
حال آن که آنحضرت صلی الله علیه وسلم طفل چار ساله بودند و بعض گفته اند طفل شش ساله و متکفل پرورش آن
حضرت صلی الله علیه وسلم شد جد آنحضرت عبد المطلب چون عمر شریف به هشت سال و دو ماه و ده روز رسید
عبد المطلب وفات یافت پس متکفل پرورش آنحضرت صلی الله علیه وسلم شد ابوطالب چون عمر آنحضرت صلی الله
علیه وسلم به دوازده سال و دو ماه و ده روز رسید بیرون آمدند همراه عم خود ابوطالب بجانب شام پس چون
بشهر بصری رسیدند آنحضرت را صلی الله علیه وسلم بحیرا راهب دید و شناخت بعلاماتی که میدانست پس پیش آن
حضرت صلی الله علیه وسلم آمد و دست آنحضرت صلی الله علیه وسلم گرفت و گفت این رسول رب العالمین است
خواهد فرستاد این را خدا تعالی تا رحمت باشد جهانیان را هر آئینه وقتیکه شما آمدید نماند هیچ سنگی و نه درختی
مگر که بسجده افتاد و سنگ و درخت سجده نمی کند مگر پیغمبر را و هر آئینه صفت وی می یابم در کتابهای خود و گفت
ابوطالب را اگر ایشان را بجانب شام بری البته خواهند کشت یهود پس ابوطالب آنحضرت را صلی الله علیه وسلم
بمکه باز فرستاد بعد ازان آن حضرت صلی الله علیه وسلم بار دوم بطرف شام بیرون آمدند با میسره غلام خدیجه رضی الله عنها در
تجارتی که برای خدیجه بود پیش ازان که در عقد آنحضرت صلی الله علیه وسلم در آید پس چون داخل شدند در شام فرود آمدند

آنحضرت صلی الله علیه وسلم زیر سایهٔ درختی نزدیک صومعهٔ راهبی پس گفت آن راهب که فرو نیامده است به این
درخت هیچگاه مگر پیغامبری گفت میسره که چون نیم روز میشد و گرمی بنهایت میرسید دو فرشته فرود می آمده و بر آنحضرت
صلی الله علیه وسلم سایه می کردند و چون آنحضرت صلی الله علیه وسلم ازان سفر رجوع کردند و نکاح آوردند خدیجه
بنت خویلد را و دران حال عمر شریف بیست و پنج سال و دو ماه و ده روز بود و غیر این نیز روایت کرده اند و
چون عمر شریف به سی و پنج سال رسیده حاضر شدند عمارت کعبه را و نهادند حجر اسود را بدست شریف خود و چون
عمر شریف بچهل سال و یکروز رسید خدایتعالی آنحضرت را صلی الله علیه وسلم فرستاد به نبوت و انذار و بشارت و آمد
پیش آنحضرت صلی الله علیه وسلم جبرئیل علیه السلام در غار حرا پس گفت اقرأ یعنی بخوان فرمودند من خواننده نیستم
آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند پس تنگ گرفت مرا جبرئیل تا آنکه بنهایت رسید شقت من بعد ازان مرا بگذاشت
پس گفت اقرأ یعنی بخوان باز گفتم خواننده نیستم باز مرا تنگ در بر گرفت و در نوبت سوم گفت اقرأ باسم ربک
الذی خلق تا قوله تعالی ما لم یعلم و ابتداء نبوت بود و در بعض اقوال روز دوشنبه هشتم ماه ربیع الاول بعد
ازان ببانگ بلند اظهار کردند حکم خدایتعالی را و رسانیدند پیغام او را و در نیکوخواهی قوم دریغ نداشتند
اهل مکه از فرط بیدانشی باید ابر خاستند و محاصره کردند آن حضرت را صلی الله علیه وسلم در شعب پس آنحضرت
صلی الله علیه وسلم اقامت کردند در انجا و در محاصره مدتی کم از سه سال و اهل بیت نیز در محاصره ماندند بعد ازان
آنحضرت صلی الله علیه وسلم بیرون آمدند از محاصره و دران وقت عمر شریف چهل و نه سال بود بعد ازان
به هشت ماه و بیست و یک روز وفات یافت ابوطالب و وفات یافت خدیجه بعد ابیطالب به سه روز و چون عمر
شریف به پنجاه سال و سه ماه رسید در خدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم جن نصیبین آمدند و اسلام آوردند
و چون عمر شریف به پنجاه و یک سال و نه ماه رسید خدایتعالی آن حضرت را بمعراج مخصوص گردانید نخست
از مابین زمزم و مقام ابراهیم برداشته بسوی بیت المقدس بردند بعد ازان براق حاضر کردند پس آنحضرت
صلی الله علیه وسلم بران سوار شدند بعد ازان برداشته شدند آن حضرت صلی الله علیه وسلم سوی آسمانها
و فرض گردانیده شد نماز پنجگانه و چون عمر شریف به پنجاه و سه سال رسید هجرت کردند از مکه بسوی
مدینه روز دوشنبه هشتم ربیع الاول و داخل شدند در مدینه روز دوشنبه و آنجا اقامت نمودند ده
سال تمام بعد ازان متوفی شدند هم در انجا و در تاریخهای مذکوره علما را اقوال مختلفه هست که در کتب مطول
توان یافت و آنچه متعلق به ذات آنحضرت صلی الله علیه وسلم درین رساله جمع است پنج اصول است و هفت کارزار

حرا بروزن کتاب کوهی است بمکه که در آن غاریست ۱۲ منه

کردند از انجمله در هفت غزوه بدر و احد و خندق و بنی قریظه و بنی المصطلق و خیبر و طائف و بقولی در وادی
القری و غابه و بنی نضیر نیز کارزار واقع شده بود و بودند بعوث آنحضرت صلی الله علیه وسلم قریب به پنجاه و
بعث عبارت از انست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم لشکری بجانبی فرستند و خود در ان لشکر نباشند و
حج گزاردند آنحضرت صلی الله علیه وسلم بعد ازان که حج فرض شد یکبار و قبل ازان دو بار حج گزارده بودند
و بیرون آمدند از خانهٔ خود در حجة الوداع در روز شنبه بعد ازان که شانه کردند و روغن و خوشبوی در بدن
مالیدند پس فرود آمدند بذی الحلیفه و آنجا شب گذرانیدند و فرمودند امشب بمن آینده آمد از جانب پروردگار
من و گفت نماز کن درین وادی مبارک و بگو عمرة فی حجة حاصل معنی این کلمه آنست که نیت حج و عمره هر دو
کن و این را در فقه قران گویند پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم احرام هر دو بستند و داخل شدند در مکه معظمه
روز یکشنبه وقت صبح از جانب کدا رو طواف کردند برای قدوم پس پویه پویه رفتند درین طواف سه بار و باهستگی
رفتند چهار بار بعد ازان بیرون آمدند بسوی صفا و سواره میدویدند در وسط وادی بعد ازان امر کردند کسانی را
که هدی همراه خود نیاورده بودند بآنکه فسخ کنند نیت حج را و عمره تمام کنند و فرود آمدند بجانب بالا از حجون پس
چون روز ترویه رسید و آن تاریخ هشتم ست از ماه ذیحجه توجه شدند بسوی منی پس آنجا نماز ظهر و عصر و مغرب
و عشا خواندند و شب آنجا ماندند و نماز صبح نیز گزاردند و چون آفتاب طلوع کرد روان شدند بسوی عرفه
و پیش از رسیدن آنحضرت صلی الله علیه وسلم بعرفه خیمه برای آن حضرت صلی الله علیه وسلم در وادی نمره
که طرف وادی عرفات ست زده بودند پس دران خیمه فرود آمدند تا وقتیکه آفتاب از وسط آسمان زائل
شد آنجا خطبه فرمودند و نماز ظهر و عصر با جماعة جمع کردند بیک اذان و دو اقامت بعد ازان روان شدند
بسوی موقف که وسط وادی عرفات ست و آنجا پیوسته دعا و تهلیل میگفتند تا آنکه غروب شد آفتاب بعد
ازان روان شدند بسوی مزدلفه بعد غروب و آنجا شب گذرانیدند و نماز صبح گزاردند بعد ازان وقوف
کردند در مشعر الحرام تا آنکه روشن شد وقت بعد ازان روان شدند پیش از طلوع آفتاب بسوی منی پس
انداختند در جمرة العقبه هفت سنگریزه و در هر یکی از ایام تشریق می انداختند پیاده هر سه جمره را هفت
هفت سنگریزه ابتدا میکردند بان جمره که متصل خیف ست و خیف زمین نشیب را گویند و مراد این جا
جائی ست که مسجد منی دران واقع ست بعد ازان بجمره میانه بعد ازان بجمره عقبه و دراز میکردند دعا را نزد یکم
جمرهٔ اولی و ثانیه و آن حضرت صلی الله علیه وسلم نحر کردند [illegible] روز اول از ایام [illegible] و روان شدند [illegible] کعبه

و طواف کردند هفت شوط بعد از ان بسقایه آمدند و آنجائیست که آب زمزم دران جمع میکنند پس از انجا
یعنی طواف زیارت ۱۲ — دوره بهندی بهیره گویند ۱۲
آب خواستند و تناول فرمودند بعد از آن بمنی رجوع کردند و چون سوم روز شد از ایام تشریق کوچ کردند و
به محصب فرود آمدند و از انجا امر کردند عائشه رضی الله عنها را که از تنعیم احرام بسته عمره تمام کنند و بعد از ان
امر فرمودند لشکر را بکوچ کردن و طواف وداع کردند و متوجه شدند بسوی مدینه اما عمرهای آن حضرت
یعنی طواف صدر ۱۲
صلی الله علیه وسلم پس چهار بودند همه در ماه ذی قعده و بودند آنحضرت میانه قد سفید رنگ آمیخته
بسرخی در میان هر دو شانه آنحضرت صلی الله علیه وسلم قدری بعد بود موی آنحضرت صلی الله علیه وسلم میرسیدند
بنرمهٔ گوش و بحد پیری نرسیده بودند و در سر و ریش آنحضرت صلی الله علیه وسلم بیست موی سفید بودند
پر روشن می درخشید روی آنحضرت صلی الله علیه وسلم مانند ماه شب چهاردهم نیک تن و معتدل بدن بودند
اگر خاموش میشدند ظاهر میشد بر آنحضرت صلعم مهابت و بزرگی و اگر سخن میگفتند ظاهر می شد بر آن حضرت
صلعم لطف و نازکی اگر کسی از دور میدید جمال و نازکی ادراک میکرد و اگر از نزدیک میدید ملاحت و شیرینی
می فهمید شیرین گفتار بودند آنحضرت صلعم و کشاده پیشانی دراز و باریک ابرو غیر پیوسته بلند بینی نرم رخسار
کشاده دهان روشن و کشاده دندان میان دو شانه آنحضرت صلی الله علیه وسلم خاتم نبوت بود می گفت
صفت کنندهٔ آن حضرت صلعم که ندیده ام پیش از آن حضرت و نه بعد آنحضرت صلعم مثل آن حضرت و
آن حضرت صلعم فرمودند نام من محمد است و احمد و ماحی که بسبب من نابود می کند خدای تعالی کفر را و حاشر
که پیش از همه محشور خواهم شد و عاقب که بعد من هیچ نبی نخواهد شد و در روایت دیگر مقفی و نبی التوبه و نبی الرحمة
و نبی الملحمه نیز آمده و خدا تعالی آن حضرت را سمی ساخت به بشیر و نذیر و رؤف و رحیم و رحمة للعالمین و محمد و
احمد و طٰه و یٰس و مزمل و مدثر و عبد در آیهٔ سبحان الذی اسری بعبده لیلاً و عبد الله در آیهٔ و انه لما قام
عبد الله یدعوه و منذر در آیهٔ انما انت منذر و اسمای دیگر نیز علما ذکر کرده اند و این اسما همه
بیان صفات آن حضرت ست صلعم و سوال کرده شد عائشه رضی الله عنها از خلق آن حضرت صلی الله
علیه وسلم گفت بود خلق آن حضرت صلی الله علیه وسلم قرآن مجید بخشم می آمدند بر وفق غضب قرآن و خوشنود
می شدند بر حسب خوشنودی قرآن و بخشم نمی آمدند برای نفس خود و انتقام نمی کشیدند برای نفس خود
لیکن وقتیکه ضائع کرده می شد حقی از حقوق خدا تعالی انتقام می کشیدند محض برای خدا و چون
بخشم می آمدند هیچکس تاب خشم آن حضرت صلی الله علیه وسلم نمیداشت و بودند آنحضرت شجاع ترین مردم

وسخی ترین وکریم ترین ایشان هرگز نه بود که سوال کرده شوند چیزی پس گویند نمیدهیم و شب نمی ماند در
خانهٔ آن حضرت صلعم دیناری و نه درهمی و اگر باقی می ماند چیزی و نمی یافتند کسی را که بگیرد و بیگاه شب می شد
هرگز بخانهٔ خویش نمی آمدند تا آنکه بری الذمه شوند از آن چیز و برسانند آنرا بمستحقان و هرگز نمی گرفتند از آنچه
الله تعالی عطا کرده بود یعنی مال بیت المال مگر قوت یکسالهٔ اهل خود از ارزان ترین جنسی که بدست می آمد
مثل خرما و جو بعد از آن ایثار میکردند دیگران را از قوت اهل خود تا آنکه احیانا محتاج می شدند بقوت
پیش از گذشتن سال و آن حضرت صلعم بودند راست گو ترین مردم در سخن گفتن و وفا کننده ترین ایشان در عهد
و نرم ترین ایشان در خصلت و نیکو ترین ایشان در صحبت و حلیم ترین مردم و با حیا تر از دختر ناکتخدا که
در پردهٔ خود باشد و فرو اندازنده نظر بر زمین بود و نظر آنحضرت صلعم بسوی زمین زیاده تر از نظر آن حضرت صلعم
بسوی آسمان بیشتر نگریستن آنحضرت صلی الله علیه وسلم بگوشهٔ چشم بود و بودند بسیار ترین مردم باعتبار تواضع
قبول میفرمودند دعوت کسی که دعوت کند غنی باشد یا فقیر آزاد باشد یا بنده و مشفق ترین مردم بر خلق الله
کج میساختند آوند را برای گربه پس بر نمیداشتند آن را تا وقتیکه سیراب شود آن گربه از غایت شفقت
و بودند عفیف ترین مردم یعنی شهوات و لذات بر نفس نفیس غالب نبودند و بسیار ترین مردم در گرامی داشتن
یاران خود دراز نمیکردند پای مبارک خود را در میان ایشان و جای را فراخ میساختند چون بسبب
ازدحام تنگ بشد و زانوی آنحضرت صلعم بیشتر نمی شد از زانوی همنشین خود هر که آنحضرت را بناگاه دیدی
هیبت خوردی و هر که صحبت داشتی نهایت محبت بهم رسانیدی آنحضرت را صلعم رفیقان بودند که پیوسته
گرداگرد آنحضرت صلعم بودندی اگر آنحضرت صلعم چیزی میفرمودند ایشان خاموش شدندی تا سخن آنحضرت
صلعم شنوند و اگر بچیزی امر میفرمودند شتاب کردندی بسوی فرمان آنحضرت صلعم ابتدا بسلام می کردند با
هر که ملاقات می نمودند و ترین تجمل میکردند برای ملاقات یاران خود یعنی بلباس و شانه و مثل آن و خبر
میگرفتند از اصحاب و سوال میکردند از احوال ایشان پس اگر کسی بیمار بودی عیادت وی میکردند و اگر در
سفر رفته بودی برای او دعا میکردند و اگر مرده بودی در حق وی انا لله و انا الیه راجعون میگفتند و از پس
او دعا میفرستادند و اگر از کسی معلوم میکردند که آزرده شده است بسوی او میرفتند تا آنکه داخل شوند بر وی
در خانهٔ وی و برون می آمدند بسوی باغهای یاران خود و میخوردند ضیافت ایشان را و استمالت میکردند
دل اشراف قوم را و گرامی میداشتند اهل فضل را و دریغ نمیداشتند تازه روئی از هیچکس و قبول میکردند

عذر عذر آرنده توانا و ناتوان نزدیک آنحضرت صلی الله علیه وسلم در سخن راست گفتن یکسان بودی و نمیگذاشتند
هیچکس را که پس پشت آنحضرت صلعم راه رود و میفرمودند بگذارید پشت مرا برای فرشتگان و نمیگذاشتند هیچکس را
که پیاده رود همراه آنحضرت صلعم وقتیکه سواره میرفتند تا آنکه او را نیز سوار کنند پس اگر وی از سوار شدن امتناع
کردی میفرمودند از من پیشتر رو تا مقام مطلوب خود خدمت میکردند کسی را که خادم آن حضرت صلعم بودی و
آنحضرت را صلعم غلامان و کنیزکان بودند و آنحضرت صلی الله علیه وسلم بران جماعه بلندی و تمیز نمیکردند در خوردنی
و پوشیدنی انس گفت رضی الله عنه که خدمت کردم آنحضرت را قریب ده سال پس قسم بخدا که صحبت نه داشتم
با آنحضرت صلعم در حضر نه و در سفر مگر خدمت آنحضرت صلعم مرا بسیار بود از خدمت من آن حضرت صلی الله علیه وسلم
را هیچگاه نه گفتند مرا اُف و آن کلمه تنگدلی و ناخوشی ست و نه فرمودند چیزی را که کردم چرا کردی و نه چیزی
را که نکردم چرا نه کردی و بودند آنحضرت صلی الله علیه وسلم در سفری پس امر کردند به درست ساختن گوسفندی
پس شخصی گفت ذبح این بر ذمه من دیگری گفت پوست کندن این بر ذمه من دیگری گفت پختن این بر ذمه
من آنحضرت صلعم فرمودند هیزم آوردن همه بر ذمه من آن جماعه عرض کردند که بجای آن حضرت صلعم ما
این کار را کفایت کنیم فرمودند میدانم که شما بجای من کفایت توانید کرد ولیکن من نمی پسندم آنکه تمیز کنم
و بلندی جویم بر شما هر آئینه حق تعالی مکروه میدارد از بنده خود این خصلت را که متمیز باشد از میان یاران
خود و بعد از ان ایستادند و جمع کردند هیمه را و بودند آنحضرت صلعم در سفری پس فرود آمدند از اشتر بسوی نماز بعد
از ان رجوع کردند بسوی شتر پس بعض اصحاب آنحضرت عرض کردند یا رسول الله کجا میروید فرمودند میخواهم
که بند کنم پای شتر خود را عرض کردند که ما بند کنیم پای او را فرمودند نباید که کسی از شما مدد طلبد از مردان اگرچه
در یک پاره از مسواک باشد و آنحضرت صلعم نمی نشستند و نمی برخاستند مگر با ذکر الله تعالی و چون میرسیدند بجای
می نشستند همانجا که منتهی میشد مجلس یعنی اول که بمجلس میرسیدند همانجا می نشستند و قصد صدر مجلس نمیکردند و باین
خصلت امر میکردند مسلمین را هر یکی را از همنشینان خود نصیب وی میدادند یعنی بحسب حال هر کسی اکرام و توجه
مبذول میداشتند نمیدانست همنشین آنحضرت که کسی گرامی ترست از وی نزدیک آنحضرت صلعم یعنی بوجهی
با هر یکی بشاشت میکردند که هر کسی میدانست که وی گرامی ترست و اگر کسی با آنحضرت صلعم می نشست آنحضرت صلعم
بر نمیخاستند از ان مجلس تا آنکه آن شخص برخیزد مگر آنکه ضرورتی پیش آید پس طلب اذن میکردند از وی و در روبروی
کسی نمی گفتند آنچه وی ناخوش دارد و مقابله نمی کردند بد خوئی و بی ادبی کسی را بمانند آن بلکه عفو میکردند

و در میگذشتند و عیادت بیماران میکردند و فقیران را دوست میداشتند و با ایشان همنشینی میکردند
و بر جنازهٔ ایشان حاضر میشدند و حقیر نمی دانستند هیچ فقیر را بسبب فقر او و هیبت نمی خوردند از هیچ
پادشاه بسبب پادشاهی او و بزرگ میداشتند نعمت الهی را اگرچه اندک باشد و نکوهش یاد نمی کردند
از آن نعمت هیچ خصلت را هرگز عیب نمیکردند هیچ طعام را اگر رغبت آن طعام داشتند تناول کردند و الا
ترک نمودند و خبرداری احوال همسایه میکردند و مهمان را گرامی میداشتند و بودند آنحضرت صلی الله علیه وسلم
زیاده تر از همه مردم در تبسم و بهترین ایشان در تازه روئی هیچ وقت بر آنحضرت صلی الله علیه وسلم نمیگذشت
در غیر عمل برای خدا تعالی یا اشتغال بحاجت ضروری و اختیار داده نشدند در میان دو چیز مگر اختیار
کردند آسان ترین آنها الا آنکه در وے قطع رحم باشد و اگر قطع رحم مے بود از وی دورترین مردم بودندی
یعنی بابلغ وجوه از وی احتراز میکردند میدوختند پاپوش خود را و پیوند میکردند جامهٔ خود را و سوار میشدند
بر اسپ و استر و دراز گوش و ردیف میساختند پس پشت خود غلام وغیره آن را و مسح میکردند روے
اسپ خود را بگوشهٔ آستین خود یا به گوشهٔ چادر خود و آنحضرت دوست می داشتند فال را و ناپسند میکردند
طیره را و فال عبارت از آن ست که کسی چون بکارے متوجه شود و کلمهٔ نیک بگوش وے رسد مثل یا راشد
و یا سالم باستماع آن خوش وقت شود و طیره عبارت از شگون بد ست که از گذشتن حیوانات بجانب
راست و چپ یا آواز کردن زاغ و مانند آن گیرند و چون حاصل میشد چیزی که آنرا دوست میداشتند
میفرمودند الحمد لله رب العالمین و چون حاصل میشد چیزے که آنرا ناپسند میکردند میفرمودند الحمد لله
علی کل حال و چون بعد فراغ از طعام از حضور آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم طعام برداشته میشد میفرمودند
الحمد لله الذی اطعمنا وسقانا وارونا وجعلنا مسلمین و بیشتر نشستن آنحضرت صلی الله علیه وسلم رو بقبله بودی
بسیار میکردند ذکر و کم میگفتند سخن بیهوده و دراز میکردند نماز را و کوتاه می ساختند خطبه را و طلب
مغفرت می کردند از خدائے تعالی در یک مجلس صد مرتبه و شنیده می شد سینهٔ مبارک را در حال نماز
آوازی مثل آواز جوش دیگ مس بسبب بکا و آنحضرت صلعم روزه میداشتند روز دوشنبه و روز پنجشنبه
و سه روز از هر ماه و روز عاشورا و کم بود که روز جمعه بے روزه باشند و در هیچ ماهی بیرون رمضان
چندان روزه نمیداشتند که در شعبان و یکی از خواص آنحضرت صلی الله علیه وسلم آن بود که در خواب میرفتند
چشمان آن حضرت صلی الله علیه وسلم و نمی خفت دل آنحضرت صلعم بسبب انتظار وحی و متوجه شدن

بجانب قدس چون آنحضرت می خفتند شنیده میشد دم آنحضرت صلعم و غطیط از آنحضرت ظاهر نمیشد و آن صوت

آواز دم کردن ۱۲   بہندی خراٹا ۱۲

منکر نیست که از بعض خفتگان شنیده میشود و چون میدیدند در خواب چیزی که پسند نمیکردند می گفتند هو الله
لا شریک له و چون بمحل خفتن آرام میگرفتند میگفتند رب قنی عذابک یوم تبعث عبادک و چون بیدار میشدند
می گفتند الحمد لله الذی احیانا بعد ما اماتنا و الیه النشور و نمیخوردند صدقه و تناول میکردند هدیه را و صدقه
آنست که برای طلب ثواب بفقیران دهند و خصوصیت این شخص منظور نباشد و هدیه آنست که برای اکرام
این شخص باشد و اگر کسے هدیه بخدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم میفرستاد آن حضرت صلی الله علیه وسلم بمقابله
آن مثل آن یا بهتر از آن بآن شخص عنایت میکردند و تکلف نمی کردند در خوردنی و در وقت فاقه و شدت
جوع سنگ می بستند بر شکم خود تا بیطاقت نشوند خدا تعالی آن حضرت را صلعم کلید خزانهاے زمین عطا کرده
بود لیکن آن را قبول نکردند و آخرت را اختیار نمودند و آنحضرت خورده اند نان با سرکه و فرمودند نیک
نان خورش است سرکه و خورده اند گوشت ماکیان و حباری و آن طائری ست معروف و دوست میداشتند

سرخاب ۱۲

کدو را و گوشت دست بُرده فرمودند بخورید زیت و در بدن مالید او را هر آئینه که وی درخت مبارک ست
و آنحضرت صلی الله علیه وسلم میخوردند بسه انگشت و بعد فراغ می لیسیدند آن انگشتان را و آن حضرت

ابهام و سبابه و وسطی ۱۲

صلی الله علیه وسلم خورده اند نان جو را با خرمای خشک و خربزه با خرمای تر و بادرنگ را با خرمای تر و خرما
را با مسکه و رغبت میداشتند با شیرینی و شهد و آب نشسته میخوردند و در میان آب نوشیدن سه بار آوند را از
دهن جدا کرده دم میگرفتند و چون میخواستند که آب باقی مانده را باصحاب عنایت کنند از جانب راست خود
شروع میکردند یکبار شیر آشامیدند آنگاه فرمودند هر که چیزے ماکولات خورد باید که بگوید اللهم ارزقنا خیرا
منه و هر که شیر آشامد باید که بعد از آن بگوید اللهم بارک لنا فیه و زدنا منه و فرمودند نیست چیزے که کفایت
کند بجاے خوردنی و نوشیدنی هر دو غیر شیر و آن حضرت صلی الله علیه وسلم می پوشیدند جامهٔ پشمین و
در پا میکردند نعل دوخته و پیوند کرده و تکلف نمی کردند در پوشیدنی و بهترین جامها نزدیک آنحضرت
صلعم قمیص بود و چون جامهٔ نو می پوشیدند می گفتند اللهم لک الحمد کما البستنه و اسالک خیره و خیر
ما صنع له و خوش می شدند از جامه های سبز و احیانا یک چادر می پوشیدند که جز آن بر آن حضرت نبود
می بستند دو گوشه او را میان دو شانهٔ خود و نماز گزاردند دران یک چادر باین کیفیت و آن حضرت
دستار می بستند و می گذاشتند یک طرف آنرا در میان دو شانهٔ خود یعنی شمله و می پوشیدند روز جمعه چادر

سرخ بعضی گفته اند آن چادر مخطط بود بخطوط سرخ و می پوشیدند انگشتری از سیم که نقش آن محمد رسول الله
بود در خنصر دست راست وگاهی در خنصر دست چپ و خنصر نام خردترین انگشتان است و دوست میداشتند
خوشبو را و ناخوش میشدند از بوی بد و می فرمودند هر آئینه الله تعالی نهاده است لذت من در زنان
و خوشبو و گردانیده است سردی چشم من در نماز و از اجناس خوشبو استعمال میکردند غالیه و آن
خوشبوئی است مرکب از عنبر و مشک را تنها و بخوری گرفتند از عود و کافور و سرمه میکردند باثمد و آن
قسم اعلی است از اقسام سرمه و گاهی سرمه میکشیدند سه بار در چشم راست و دو بار در چشم چپ و گاهی
سرمه می کردند در حالت صوم و بسیار استعمال میکردند دهن را در سر و ریش خود و استعمال دهن میکردند
یک روز در میان و سرمه میکردند برعایت عدد طاق و دوست [روغن زیت وغیره ۱۲] می داشتند ابتدا کردن از جانب
راست در شانه کردن و نعلین پوشیدن و طهارت کردن و در همه کار و نظر می کردند در آئینه و در
سفر از آن حضرت جدا نمی شد چند چیز شیشه دهن و سرمه دان و آئینه و شانه و مقراض و مسواک و
سوزن و رشته و آن حضرت صلعم مسواک میکردند شبی سه بار پیش از آنکه بخواب روند و بعد خواب چون
بتهجد برمیخاستند و وقت برآمدن برای نماز صبح و آن حضرت صلعم حجامت می کردند یعنی خون میکشانیدند
و آن حضرت مزاح میکردند و نمی گفتند در مزاح مگر سخنی راست یکبار شخصی بخدمت آنحضرت آمد و گفت یا
رسول الله سوار کن مرا بر شتری [خوش طبعی ۱۲] فرمودند سوار کنم ترا بر بچه ماده شتر گفت بچه مرا نتواند برداشت آن زمان
وی را گفتند نمی باشد شتر مگر بچه ماده شتر و دیگر بار زنی بخدمت آن حضرت صلعم آمد و گفت یا رسول الله شوهر
من بیمار است و وی حضرت را صلعم می طلبد فرمودند همانا شوهر تو آنست که در چشم وی سفیدی است مراد
آن حضرت صلی الله علیه وسلم سفیدی بیضه چشم بود و آن زن سفیدی معلوم که مانع نظر باشد فهمید پس
بازگشت آن زن و بکشاد چشم شوهر خود و شوهرش گفت ترا چه شد که چشم من میگشائی گفت خبر داده است
مرا آن حضرت صلی الله علیه وسلم که در چشم تو سفیدیست شوهر گفت هیچکس نیست الا در چشم وی سفیدی هست
و زن دیگر بخدمت آن حضرت صلی الله علیه وسلم عرض کرد یا رسول الله دعا کن بجناب خدا تعالی سبحانه
تا مرا در بهشت داخل کند فرمودند ای ام فلان در بهشت هیچ پیرزال داخل نخواهد شد پس آن زن گریه
کنان از مجلس آن حضرت صلی الله علیه وسلم بازگشت فرمودند او را خبر دهید که داخل نخواهد شد در بهشت
در حالت پیری یعنی از سر نوجوان خواهد شد و در حالت جوانی در بهشت در آید هر آئینه خدا تعالی میفرماید انا انشأنا

بیان ازواج آنحضرت صلی الله علیه وسلم

من انشاءً فجعلناهن ابکاراً عرباً اترابا معنی این آیت بحسب اقتضای این حدیث چنین باشد که ما پیدا کنیم
مومنات را پیدا کردن دیگر یعنی در حشر پس گردانیم ایشان را دختران جوان والله اعلم آنحضرت صلی الله علیه
وسلم نخست در عقد نکاح آوردند خدیجہ بنت خویلد را وسابقاً این قصه مذکور شد بعد ازان سودہ بنت
زمعه را و وی نزدیک آنحضرت صلی الله علیه وسلم پیر شد و آنحضرت خواستند که طلاق دهند وی را پس
نوبت خود بعائشہ داد و گفت مرا با مردان هیچ کار نیست مقصود من آنست که برانگیخته شوم در ازواج
آنحضرت صلی الله علیه وسلم بعد ازان عائشه بنت ابی بکر صدیق را بنکاح آوردند در مکه پیش از هجرت
بدو سال و بقولی پیش از هجرت بسه سال در ماه شوال و وی آنوقت شش ساله بود و هم بستر ساختند
آنحضرت صلی الله علیه وسلم وی را در مدینه در ماه شوال سال دوم از هجرت و وی نه ساله بود و آنحضرت
وفات یافتند و وی هژده ساله بود و وی وفات یافت بمدینه هفدهم رمضان سنه پنجاه و هشتم و در
بقیع مدفون شد و غیر این نیز نقل کرده اند و آنحضرت صلی الله علیه وسلم هیچ بکر را بجز عائشه تزویج
نکرده اند و کنیت وی ام عبد الله است بعد ازان حفصه بنت عمر فاروق را بنکاح آوردند بروایتی آمده
که آنحضرت وی را طلاق دادند پس نازل شد جبرئیل و گفت که خدا تعالی شما را میفرماید که رجعت کنید
وی را که حفصه بسیار روزه دار و نماز گزار است و بروایتی آمده که آنحضرت صلی الله علیه وسلم رجعت کردند
بجهة مهربانی بر عمر رضی الله عنه والله اعلم و بنکاح آوردند ام حبیبه بنت ابی سفیان را و وی در آنوقت
در حبشه بود و مهر داد او را از طرف آنحضرت صلی الله علیه وسلم نجاشی پادشاه حبشه چارصد دینار و متولی
نکاح او شد عثمان بن عفان و بقولی خالد بن سعید بن العاص و وفات یافت سال چهل و چهارم و بنکاح
آوردند ام سلمه را و وفات وی سال شصت و دوم واقع شد و وے آخرین ازواج آنحضرت ست
صلی الله علیه وسلم در وفات و بقولی آخرین همه میمونه بوده ست و بنکاح آوردند زینب بنت جحش را
و وی دختر عمه آنحضرت بود و اولا در عقد نکاح زید بن الحارثه مولی آنحضرت صلعم آمد بعد ازان وے طلاقش
داد آنگاه در ازواج طاهرات داخل شد و وفات یافت بمدینه سال بستم و وی اولین ازواج آنحضرت ست
صلی الله علیه وسلم در وفات بعد ازان حضرت صلی الله علیه وسلم و اولین کسے ست که برداشته شد بر
نعش مراد از نعش آنست که بر جنازه چوبی چند مضبوط ساختند بشکل گهواره تا با ستر باشد و بنکاح
آوردند جویریه بنت حارث را و وی در غزوهٔ بنی مصطلق اسیر شده بود پس در حصه ثابت بن قیس

افتاد او مکاتبتش ساخت پس بخدمت آنحضرتؐ آمد تا چیزی از مبلغ کتابت سوال کند و او زن
خوش شکل بود آنحضرتؐ فرمودند آیا نکنم بهتر ازین ادا کنم از جانب تو مال کتابت و بزنی خواهم ترا وی
باینمعنی راضی شد پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم آن مبلغ ادا ساختند و بنکاح آوردند وفات یافت
بسال پنجاه و ششم و بنکاح آوردند صفیہؓ را و وی از اولاد حضرت هارونؑ بود اسیر شد در غزوه خیبر
پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم آزادش کردند و آزاد کردن مهر او ساختند وفات یافت سال پنجاهم و
بنکاح آوردند میمونہؓ را و وی خاله خالد بن الولید و عبد الله بن عباس ست وفات یافت همانجا که
آنحضرتؐ آنجا او را بنکاح آورده بودند نام آن موضع سرف ست سال پنجاه و یکم و بقولی سال شصت و ششم
و بر تقدیر اخیر آخر ازواج آنحضرت صلی الله علیه وسلم باشد در وفات و این جماعه مذکورات آنانند که آن حضرت
صلی الله علیه وسلم از سر ایشان انتقال کرده بودند و ایشان بعد آن حضرت صلی الله علیه وسلم باقی
مانده بودند غیر خدیجه و بنکاح آوردند زینبؓ بنت خزیمه را سال سوم از هجرت و نزد آنحضرت صلی الله علیه وسلم
زنده نماند مگر اندکے دو ماه یا سه ماه آنگاه وفات یافت و بجز ایشان جماعه بودند که آن حضرت صلعم آنها
را بنکاح آوردند یا خطبه کردند و این امر با نجام نرسید از انجمله فاطمہؓ بنت ضحاک آنحضرت صلی الله علیه وسلم
او را بنکاح آوردند و چون آیه تخییر نازل شد وی را مخیر کردند در آنکه در صحبت آنحضرت صلی الله علیه وسلم
باشد یا دنیا اختیار کند وی دنیا را اختیار کرد پس آنحضرتؐ او را جدا ساختند بعد ازان پیشک شتر
التقاط میکرد و گفت من بدبختم که اختیار کردم دنیا را و از انجمله شراف‌ؓ خواهر دحیه کلبی بزنی خواستند او را
و دخول نکردند و خولہؓ بنت هذیل و وی همان ست که بخشیده نفس خود را بآن حضرت صلی الله علیه وسلم
یعنی بغیر مهر در نکاح آمد و بقولی بخشنده نفس خود ام شریک بود و اسماءؓ جونیہ گویند چون آنحضرتؐ خواستند
که دست بوی رسانند گفت اعوذ بالله منک بخدا می پناهم از تو پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم مفارقت کردند
و عمرہؓ بنت یزید و زنی از غفار و عالیہؓ بنت ظبیان و اینهمه را طلاق دادند قبل از دخول و بنت الصلت در گذشت
هم پیش از انکه آنحضرت صلی الله علیه وسلم بوی نزدیک شوند و زنی دیگر چون آن حضرتؐ خواستند که
نزدیک شوند فرمودند هبی لی نفسک نفس خود بمن ده گفت هیچ زن رئیسه نفس خود را ببازاری میدهد
آنحضرتؐ او را جدا ساختند و خطبه کردند زنی را پس پدرش گفت که وی داغ سفید دارد و بوی هیچ علت نبود
چون رجوع کرد داغ سفید یافت و خطبه کردند زنی را از پدرش وی صفت وی بیان کرد و گفت زیاده.

ازین آنست که گاهی بیمار نشده ست فرموده‌اند او را نزدیک خدا هیچ خیر نیست پس ترک کردند و بود مهر
ازدواج آن حضرت پانصد درهم هر زنی را و این قول صحیح اقوال ست مگر صفیه و ام حبیبه چنانکه گذشت
از اولاد آنحضرت صلی الله علیه و آله وسلم یکی قاسم است و کنیت آنحضرت صلی الله علیه وسلم
بنام وی بود پس آنحضرت را ابوالقاسم میگفتند و عبد الله که طیب و طاهر هر دو لقب وی ست و بقولی طیب
غیر طاهر بود و زینب و رقیه و ام کلثوم و فاطمه فاطمه خردترین دختران آنحضرت صلی الله علیه وسلم بود و این
پسران هر دو ند پیش از اسلام در طفولیت و دختران وقت اسلام دریافتند و مسلمان شدند و این جماعه
همه از بطن خدیجه بودند بعد ازان از بطن ماریه قبطیه در مدینه ابراهیم پیدا شد و طفل هفتاد روزه شده
درگذشت و بقولی هفت ماهه و بقولی هیژده ماهه و اولاد آنحضرت همه در حیات آنحضرت صلی الله علیه
وسلم وفات یافتند الا فاطمه که وفات وی بعد آنحضرت بود بشش ماه پس زینب در نکاح ابی العاص
بود و بزاد برای وی پسری علی نام که در حالت صغر درگذشت و دختری امامه نام که چون جوان شد
امیر المؤمنین علی او را بنکاح آوردند بعد از فاطمه و بعد علی مغیره بن نوفل بن الحارث بنکاح آورد و از وی
پسری زاد یحیی نام و فاطمه رضی الله عنها در نکاح امیر المؤمنین علی بود و بزاد برای وی حسن و حسین و محسن و
رقیه و زینب و ام کلثوم و محسن در صغر درگذشت و رقیه نیز قبل بلوغ درگذشت و زینب را عبد الله
بن جعفر بنکاح آورد پس بزاد برای وی پسری علی نام و فرزند یک وی بسر و ام کلثوم را
بنکاح آورد امیر المؤمنین عمر پس پسری زید نام برای او بزاد و بعد عمر عون بن جعفر بزنی خواست
بعد از وی محمد بن جعفر بعد از وی عبد الله بن جعفر و رقیه بنت آن حضرت صلی الله علیه وسلم نزدیک
امیر المؤمنین عثمان رضی الله عنه بود پس بزاد برای او پسری عبد الله نام در صغر سن بگذشت و رقیه
وفات یافت روزی که زید بن الحارث بشارت فتح بدر بمدینه آورد پس عثمان بعد از وی بنکاح آورد
ام کلثوم را و وی نیز در عقد عثمان متوفی شد در ماه شعبان سال نهم و پیش از عثمان رقیه نزدیک عتبه
ام کلثوم نزدیک عتیبه هر دو پسران ابولهب بودند **اسامی اعمام و عمات آنحضرت** صلی الله
علیه و آله وسلم حارث و قثم و زبیر و حمزه و عباس و ابوطالب و عبد الکعبه و حجل و ضرار و غیداق
و ابولهب و صفیه و عاتکه و اروی و ام حکیم و بره و امیمه ازین جماعه اسلام آوردند کسی حمزه و
عباس و صفیه **اسامی موالی آنحضرت** صلی الله علیه وسلم زید بن الحارثه و پسر وی اسامه و ثوبان

و ابو کبشه و وی در بدر حاضر بود و روزی که عمر رضی الله عنه خلیفه شد وفات یافت و انیسه و شقران بقولی وی را آنحضرت صلعم وارث شده بود از پدر خود و بقولی وی را از عبد الرحمن بن عوف خرید کردند و رباح و یسار و اورا عرنیون کشتند و ابو رافع وی را عباس بخدمت آن حضرت صلی الله علیه وسلم گذرانیده بود وقتی که خبر اسلام عباس رسانید آنحضرت صلی الله علیه وسلم اورا آزاد ساختند و در نکاح وی دادند سلمی را که مولاة آنحضرت صلی الله علیه وسلم بود و پس از وی پسری متولد شد عبد الله نام که نویسنده امیر المؤمنین علی بود و ابو مویهبه و فضاله و وی بشام وفات یافت و رافع این جماعه مذکورین را آنحضرت صلی الله علیه وسلم آزاد کرده بودند و مدعم که اورا رفاعه جذامی گذرانیده بود و وی کشته شد در غزوهٔ وادی القری و کرکره و اورا هوذه بن علی یمامی پیشکش فرستاده بود آنحضرت اورا آزاد ساختند و زید جد هلال بن یسار و عبیده و طهمان و مابور قبطی از هدیه مقوقس و واقد یا ابو واقد و هشام و ابو ضمیره وی از فی بود در روز حنین اورا آزاد ساختند و ابو عسیب احمر نام و ابو عبیده و سفینه که نخست غلام ام سلمه بود و بعد از ان اورا آزاد کرد و شرط نمود با او ام که زنده باشد خدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم کند گفت اگر شرط نمیکردی نیز مفارقت آنحضرت صلی الله علیه وسلم نمیکردم و ابو هند و انجشه که حادی بیگفت شتران را و ابو امامه و بعض اهل سیر بیش ازین شمرده اند **اسامی کنیزکان** آنحضرت صلی الله علیه وسلم سلمی و ام رافع و رضوی و امیمه و ام ضمیره و ماریه و شیرین و ام ایمن که برکة نام داشت و در کنار داشته بود آنحضرت را صلی الله علیه وسلم و شش کس از بنی قریظه و میمونه بنت سعد و خضره و خویله **اسامی خادمان** آنحضرت صلی الله علیه وسلم انس بن مالک و هند و اسما دختران حارثه و ربیعة بن کعب اسلمی و عبد الله بن مسعود و عقبة بن عامر و بلال و سعد و ذو مخمر یا ذو مخبر که برادر زاده یا خواهر زاده نجاشی بود و بکیر بن شداخ لیثی و ابو ذر غفاری **اسامی نگاهبانی کنندگان** آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم سعد بن معاذ روز بدر حراست کرد و ذکوان بن عبد قیس و محمد بن مسلمه انصاری روز احد حراست کردند و زبیر روز خندق و عباد بن بشیر و سعد بن ابی وقاص و ابی ایوب و بلال در وادی القری و چون این آیت نازل شد واللّٰه یعصمک من الناس موقوف داشتند که کسی نگاهبانی کند **اسامی ایلچیان** آنحضرت صلی الله علیه وسلم بجانب پادشاهان روزگار عمرو بن امیه را بسوی نجاشی فرستادند و نجاشی لقب کسی ست که پادشاه حبشه باشد و نام وی اصحمه بود و ترجمهٔ اصحمه بزبان عربی عطیه باشد پس نهاد نامهٔ آنحضرت را صلی الله علیه وسلم بر دو چشم خود و فرود

فصل در بیان کنیزکان آنحضرت صلعم

فصل در بیان خادمان آنحضرت صلعم

فصل در بیان پاسبانان آنحضرت صلعم

فصل در اسامی ایلچیان آنحضرت صلعم

آمد از تخت و نشست بر زمین و اسلام آورد و وفات یافت در ایام حیوة آنحضرت صلی الله علیه وسلم سال نهم
پس آنحضرت صلعم غائبانه بر وی نماز جنازه گزاردند و دحیهٔ کلبی را بسوی پادشاه روم و وی هرقل نام داشت
پس ثابت شد نزدیک وی بدلائل نبوت آنحضرت صلی الله علیه وسلم و قصد اسلام کرد قوم وی با وی موافقت
نکردند و ترسید از انکه اگر اسلام آرد سلطنت او نماند پس باز ماند از اسلام و عبد الله بن حذافه را بسوی کسری
پادشاه فارس پس کسری پاره پاره کرد نامهٔ آنحضرت را پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند خدا تعالی
پاره پاره کناد پادشاهی او را پس عنقریب کشته شد و حاطب ابن ابی بلتعه را بسوی مقوقس فرستاد و
مقوقس لقب کسی ست که مصر و اسکندریه در تصرف او باشد پس نزدیک آمد باسلام و هدیه فرستاد بخدمت
آنحضرت صلی الله علیه وسلم ماریه قبطیه و شیرین و استر سفید که دلدل نام داشت و لقوے هزار دینار و
بیست جامه نیز و عمرو بن العاص را بسوی جیفر و عبد الله پسران جلندی پادشاهان عمان پس هر دو مسلمان
شدند و مانع نیامدند عمرو را از آنکه از رعیت زکوة گیرد و در میان ایشان قضا کند پس عمرو در میان ایشان
می بود تا آنکه آنحضرت صلی الله علیه وسلم وفات یافتند و سلیط بن عمرو را بسوے هوذة بن علی رئیس یمامه
پس وی اکرام سلیط کرد و بخدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم گفته فرستاد که چه نیک چیزی ست آنچه
شما بسوی وی میخوانید و من خطیب قوم خود و شاعر ایشانم پس مر العبض تصرف در امر خلافت دهید پس
آنحضرت صلعم قبول نه فرمودند و هوذه مسلمان نشد و شجاع ابن وهب را بسوی حارث غسانی پادشاه
بلقا که شهریست از شام پس بر تافت نامهٔ آنحضرت را صلی الله علیه وسلم و گفت من بالشکر روانه آن جهت میشوم
پادشاه روم از پیمعنی منع کرد و مهاجر بن امیه را بسوی حارث حمیری در یمن فرستاد و علاء بن الحضرمی را
بسوی منذر بن سادی پادشاه بحرین پس مسلمان شد و ابو موسی اشعری و معاذ بن جبل را بسوی یمن پس
مسلمان شدند رعیت یمن و پادشاهان ایشان بغیر قتال **اسامی نویسندگان** آن حضرت
صلی الله علیه وسلم خلفاء اربعه و عامر بن فهیره و عبد الله بن ارقم و ابی بن کعب و ثابت بن قیس بن شماس
و خالد بن سعید و حنظلة بن ربیع و زید بن ثابت و معاویه و شرحبیل بن حسنه **اسامی نجبای** آنحضرت
صلی الله علیه وسلم یعنی آنانکه بزیادت عنایت مخصوص بودند خلفای اربعه و حمزه و جعفر و ابوذر و مقداد
و سلمان و حذیفه و عبد الله بن مسعود و عمار و بلال **اسامی عشرهٔ مبشره** خلفاے اربعه و سعد بن ابی
وقاص و زبیر بن العوام و عبد الرحمن بن عوف و طلحة بن عبید الله و ابو عبیدة بن الجراح و سعید بن

ف اسامی نویسندگان آنحضرت صلعم

ف اسامی مخصوصان آنحضرت صلعم

ف اسامی عشره مبشره

زید **اسامی دواب** آنحضرت صلی الله علیه وسلم از اسپان ده راس بودند و اینجا اختلاف هم ست
لکن اول سکب و بروی روز احد سوار بودند پیشانی و قوائم او سفید بودند الا دست راست که برنگ بدن بود و او را
فرسی مناسب و هموار بدن بود آنحضرت صلی الله علیه وسلم بروی مسابقت کردند پس سبقت کردند و خوشوقت
شدند دوم مرتجز و همان ست آنکه خزیمه بن ثابت در حق او گواهی داد و لزاز از هدایای مقوقس و لحیف هدیه ربیعه
و ظرب هدیه فروه جذامی و ورد هدیه تمیم داری و ضریس و ملاوح و سبحه که او را از تاجران یمن خرید کرده بودند
و سبقت کردند بران سه بار پس دست رسانیدند بر روی وی و گفتند ما انت الا بحر و بحر اسپ کشاده گام
و جلد رو را گویند و از استر سه راس دلدل از هدایای مقوقس و وی اول استری ست که در اسلام بروی سوار شده بود
و فضه قبول فرمودند از ابی بکر صدیق و ایلیه هدیه پادشاه ایله بود در سرکار آنحضرت صلی الله علیه وسلم دراز گوشی
بود که او را الیعفور گفتندی و نقل کرده نشده که از جنس گاو چیزی در سرکار آن حضرت بوده باشد و آنحضرت
را صلی الله علیه وسلم بیست ناقه شیردار بودند در غابه و آن موضعی ست قریب مدینه و هدیه فرستادی بسوی
آن حضرت صلی الله علیه و آله وسلم سعد بن عباده ناقه شیردار از مواشی بنی عقیل و نزدیک آن حضرت صلی الله علیه
وسلم ناقه بود قصوی نام که بروی هجرت کرده بودند و چون وحی نازل میشد بهیچ چیز بر نمی‌داشت آنحضرت را
صلی الله علیه وسلم الا قصوی گویند عضبا و جدعا نیز نام وی ست یکبار روزی با شتر اعرابی دوانیدند شتر
سبقت کرد و آن همی بر مسلمانان شاق آمد آنحضرت صلعم فرمودند لازم است بر الله تعالی که هیچ چیز از امور دنیا
غالب نیاید الا وی را مغلوب سازد و در سرکار آنحضرت صد راس از بز میبود و بزی بود که برای شیر
خوردن آنحضرت صلی الله علیه وسلم مخصوص مهیا کرده بودند و خروسی بود سفید و نزدیک آنحضرت صلی الله علیه
وسلم نه شمشیر بودند از انجمله ذوالفقار که از غنائم بدر از اموال بنی الحجاج بدست آمده بود و آن حضرت صلی الله
علیه وسلم بخواب دیده اند گویا در طرف وی شکستی افتاده ست و تعبیر کردند که مسلمانان را هزیمتی رو خواهد داد و
آن صورت روز احد متحقق شد و سه شمشیر از اموال بنی قینقاع بدست آورده بودند قلعی و بتار و حتف و از انجمله
شمشیر یا مخذم و رسوب بود و دیگری که از پدر خود میراث یافته بودند و عضب که سعد بن عباده گذرانیده
بود و قضیب که وی اول شمشیری ست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم او را حمایل کردند و پیش آنحضرت صلی الله
علیه وسلم چهار نیزه بود نام یکی مثنی و سه نیزه باقی از بنی قینقاع بدست آمده بودند و نیم نیزه بود که بر داشته
بیشتر روبروی آنحضرت صلی الله علیه وسلم در عیدین و جز یکی بود سرکج بقامت یکذراع و نیم عصا که وی را

عرجون میگفتند و عصای باریک که اورا مشوق میگفتند و چهار کمان و یک ترکش و ترسی که بروی
صورت کرکس ساخته بودند بخدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم بر سم هدیه آمد آنحضرت صلعم دو دست خود را
بروی نهادند پس آنصورت معدوم شد انس گفت رضی الله عنه نعل و قبیعهٔ شمشیر آنحضرت صلی الله علیه
وسلم از سیم بود و در میان نعل و قبیعه چند حلقهٔ سیم بود و قبیعه چیزی ست که نزدیک مقبض از سیم و جز آن
سازند و نعل چیزی ست که جانب باریک شمشیر از سیم و غیر آن سازند و پیش آنحضرت دو زره بودند که آنها
را از سلاح بنی قینقاع بدست آورده بودند یکی سعدیه و دیگر فضه و زرهی بود که اورا ذات الفضول میگفتند پوشیده بود آنرا
در روز حنین و گویند که نزدیک آنحضرت صلی الله علیه وسلم زره حضرت داؤد علیه السلام بود آنکه ایشان روز
قتل جالوت پوشیده بودند و پیش آنحضرت خودی بود که اورا ذوالسبوغ میگفتند و پیش آنحضرت صلی الله
علیه وسلم کمربندی بود از ادیم در وی سه حلقه از سیم و نشان آنحضرت صلی الله علیه وسلم سفید بود و چون آنحضرت
وفات یافتند گذاشتند دو جامهٔ حبره و حبره نوعی ست از چادرهای یمن و ازاری یمانی و دو جامهٔ صحاری و
قمیصی صحاری و قمیصی سحولی و جبهٔ یمنیه و خمیصه یعنی چادر علمدار و گلیمی سفید و چند کوفیه خرد غیر بلند سه یا چهار و
لحافی رنگین بود و پیش آنحضرت صلی الله علیه وسلم ظرفی از چرم بود که در وی می نهادند آئینه و شانهٔ عاج
و سرمه دان و مقراض و مسواک و فراش آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم از چرم بود و حشو آن بجای پنبه لیف خرما
بود و قدحی بود که سه موضع بصفائح سیم مضبوط ساخته بودند و پیاله از سنگ و آوندی کلان از صفر که در وی
حنا و سمه بسیار ساخته تا آنحضرت صلی الله علیه وسلم آنرا بر سر می نهادند وقتی که در سر اثر حرارت می یافتند و پیاله بود
از شیشه و آوندی بود مهیا برای غسل از صفر و پیاله بود کلان و پیمانه بود که بوی صدقهٔ فطر می پیمودند و چهار
حصه صاع بود و انگشتری بود از سیم که نگین وی هم از وی بود بر آن کلمهٔ محمد رسول الله کنده بودند بقولی وی از آهن
بود و جای وصل نگینه با حلقه بسیم مضبوط کرده بودند و نجاشی برای آنحضرت صلی الله علیه وسلم دو موزهٔ ساده هدیه
فرستاده بود پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم پوشیدند آنهارا و آنحضرت صلی الله علیه وسلم را گلیمی بود سیاه
و عمامه که اورا سحاب میگفتند و پیش آنحضرت دو جامه بودند برای نماز جمعه بجز آن جامه ها که سائر ایام
می پوشیدند و رومال بود که می مالیدند آنرا بر روی بعد وضو **و از جمله معجزات** آنحضرت صلی الله
علیه وسلم قرآن است و او بزرگترین معجزه هاست هیچ بشری مثل یک سوره از آن نتوانند آورد و خبر داد از اخبار
گذشته و آینده مطابق واقع و از آنجمله شق صدر است که در زمان خردسالی ملائکه سینهٔ آنحضرت را صلی الله علیه وسلم شگافتند و

معجزات آنحضرت صلعم

بایمان وعلم پرساختند وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم خبر دادند قوم را از قصهٔ اسرا در فا
پس کفار تکذیب کردند وبعض علامات بیت المقدس که آنحضرت آنها را تامل نفرموده بودند پرسیدند
خدایتعالی بیت المقدس را برآنحضرت صلی الله علیه وسلم منکشف ساخت تا هرچه آن قوم می پرسیدند آنحضرت صلعم
بواقعی بیان میفرمودند وازانجمله شگافته شدن ماه است وازانجمله آن است که قریش بایکدیگر عهد بستند که آنحضرت
صلی الله علیه وسلم را بکشند چون آنحضرت صلعم برآمدند آنجماعه نظر بر زمین افگندند واذقان ایشان بر سینه های ایشان
افتاد پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم پیش آمدند وبر سر ایشان ایستادند ویک مشت خاک گرفتند وفرمودند که
شاهت الوجوه ودر روی ایشان انداختند پس نرسید چیزی ازان سنگریزه ها بکسی از ایشان مگر کشته شد
روز بدر وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم روز حنین انداختند یکمشت خاک در روی دشمنان
پس خدایتعالی آنجماعه را هزیمت داد وازانجمله آنست که چون آنحضرت صلی الله علیه وسلم در غار پنهان شدند
عنکبوت بر در غار تنید تا قوم گمان کنند که در غار کسی نیست وازانجمله آنست که چون سراقه بن مالک
تعاقب آنحضرت کرد وقت هجرت غرق شدند قوائم اسپ او در زمین سخت وازانجمله آنست که آنحضرت
صلی الله علیه وسلم دست خود رسانیدند به پشت بزغاله که هنوز نر لوی نرسیده بود پس شیر داد آن بزغاله
وهمچنین بز ام معبد شیر داد حال آنکه شیر ده نبود وازانجمله آن ست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم دعا کردند
برای عمر رضی الله عنه که خدایتعالی بسبب ایشان اسلام را عزت دهد پس همچنان واقع شد وازانجمله آنست
که دعا کردند برای علی کرم الله وجهه که خدایتعالی دور کند از ایشان تاثیر گرمی وسردی وآب دهن خود
در چشم ایشان افگندند حال آنکه ایشان درد چشم داشتند پس همان ساعت (یعنی از چشم ایشان) شفا حاصل شد وهیچگاه
بعد ازان درد چشم ایشان را عارض نگشت وازانجمله آنست که بچشم قتاده بن النعمان زخم رسید وآب شد
بر رخساره سیلان کرد پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم آن چشم را بجای او نهادند پس آن چشم بهترین
چشمان او و باجمال ترین آنها شد وازانجمله آن ست که دعا کردند آنحضرت صلی الله علیه وسلم برای
عبدالله ابن عباس که خدایتعالی او را تاویل قرآن وفقه فی الدین عنایت کند پس همچنان واقع شد
وازانجمله آنست که دعا کردند به برکت در خرماهای جابر و دین بغایت قلیل بود پس جابر ازان حق غرما ادا
ساخت وسیزده وسق باقی ماند وازانجمله آنست که دعا کردند برای شتر جابر که در عقب همه رفتی پس ازان با
از همه پیشتر میرفت وازانجمله آنست که دعا کردند برای انس بطول عمر وکثرت مال واولاد پس همچنان واقع شد

وازانجمله آنست که استسقا نمودند پس پیوسته یکهفته باران می آمد بعد ازان دعا در رفع باران کردند پس منقطع شد سحاب فی الحال وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم دعا کردند بر عتبة بن ابی لهب بهلاک پس اورا شیر بکشت در زور راه ازنواحی شام وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم اعرابی را دعوت فرمودند باسلام گفت هیچ گواه هست بر آنچه میگوئید فرمودند آری این درخت گواهی خواهد داد بعد ازان درخت را طلبیدند پس پیش آمد ازو گواهی خواستند گواهی داد سه نوبت بعد ازان بجای خویش رجوع کرد وازانجمله آنست که امر کردند دو درخت را که جمع شوند پس جمع شدند بعد ازان متفرق شدند وازانجمله آنست که امر کردند انس را که برود بسوی درختی چند از خرما و بگوید ایشان را که آنحضرت صلی الله علیه وسلم میفرمایند شما را که فراهم آئید پس بهم آمدند پس چون از قضای حاجت فارغ شدند فرمودند انس را که ایشان را بگوید که بجای خویش بروند پس بجای خویش رفتند وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم بخواب رفتند پس درختی زمین را کافته کافته نزدیک آنحضرت صلعم آمد و پیش آنحضرت صلی الله علیه وسلم استاد چون آنحضرت صلعم بیدار شدند اصحاب قصه را بعرض رسانیدند فرمودند که این درختی ست که اذن خواست از پروردگار خود که سلام کند بر من پس خدا تعالی او را اذن داد وازانجمله آنست که سلام کردند بر آن حضرت صلی الله علیه وسلم سنگ و درخت دران شبها که آنحضرت صلی الله علیه وسلم مبعوث شدند که السلام علیک یا رسول الله وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند که من می شناسم سنگی را که در مکه بر من سلام میکرد پیش ازانکه مبعوث شوم وازانجمله آنست که چون برای آنحضرت صلی الله علیه وسلم منبر ساخته شد ستونی که آنحضرت صلی الله علیه وسلم بروی تکیه کرده خطبه میفرمودند ناله و فریاد کرد وازانجمله آنست که تسبیح گفتند سنگریزه در دست آنحضرت صلی الله علیه وسلم و همچنین طعام تسبیح گفت وازانجمله آن ست که کافران برای آنحضرت صلی الله علیه وسلم در گوشت بزغاله زهر مخلوط کردند پس خبر کرد آنحضرت صلی الله علیه وسلم را آن بز که در وی زهر ست وازانجمله آنست که شتری پیش آنحضرت صلی الله علیه وسلم شکایت کرد که مالکان او علف کم میدهند و کار بسیار میفرمایند وازانجمله آنست که ماده آهو بخدمت آنحضرت التماس کرد که آنحضرت صلی الله علیه وسلم وی را از قید خلاص کنند تا شیر به دو بچه خود دهد بعد ازان باز آید پس آنحضرت صلعم او را خلاص ساختند و او بشهادتین تلفظ کرد وازانجمله آنست که خبر کردند روز بدر که فلان کافر اینجا کشته خواهد شد و فلان اینجا پس تجاوز نکرد هیچکس از ایشان ازان محلی که آنحضرت صلی الله علیه وسلم برای او تعیین فرموده بودند.

وازانجمله آنست که خبر دادند باآنکه جماعهٔ از امت آنحضرت صلی الله علیه وسلم در دریا غزا خواهند کرد و ام
حرام از ایشان ست پس همچنان واقع شد وازانجمله آنست که خبر دادند که عثمان را رضی الله عنه بلاے (جنگ با کفار ۱۲)
شدید پیش خواهد آمد پس اینصورت واقع شد و درهمان بلا مقتول شدند وازانجمله آنست که انصار را
فرمودند که شما را پیش آید بعد از من آنکه دیگران را بر شما ترجیح خواهند داد پس این صورت در زمان
معویه رضی الله عنه واقع شد وازانجمله آنست که در حق حسن رضی الله عنه فرمودند این فرزند من سید ست
و نزدیک ست که خدا تعالی صلح افگند بسبب وی درمیان دو گروه بزرگ از مسلمانان پس همچنان
واقع شد وازانجمله آنست که آنحضرت صلعم خبر دادند بقتل اسود عنسی کذاب شبی که کشته شد و باآنکه کشندهٔ او
کیست و وی در صنعا بود که شهری ست بیمن وازانجمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند ثابت
بن قیس را العیش حمیدا وقتل شهیدا زندگانی کند درحالیکه ستوده باشد و کشته شود در حالے که
شهید باشد پس شهید شد روز یمامه وازانجمله آنست که مرتد شده مردی و پیوست بمشرکان پس
خبر رسید بآن حضرت صلی الله علیه وسلم که او بمرد فرمودند که زمین اورا قبول نخواهد کرد پس هر بار
که دفن میکردند زمین اورا بیرون می انداخت وازانجمله آنست که شخصی بدست چپ طعام بخورد و آنحضرت
صلی الله علیه وسلم فرمودند بدست راست بخور او بهانه کرد که نمی توانم که بدست راست خورم فرمودند
توانائی مبادت را پس بعد ازان نتوانست که دست راست بردارد و بسوی دهان خود وازانجمله آن ست
که داخل شدند روز فتح مکه در مسجد الحرام و بتان حوالی کعبه معلق بودند و بدست آنحضرت صلی الله علیه وسلم
چوبکی بود پس اشارت میکردند بآن چوبک و میفرمودند جاء الحق وزهق الباطل و آن بتان می افتادند
وازانجمله ست قصه مازن بن عضوبه وحاصل قصه آنست که وی از جوف صنمی این کلمات بشنید یا مازن
اِسْمَعْ تُسَرَّ + ظَهَرَ خَیْرٌ وَبَطَنَ شَرٌّ + بُعِثَ نَبِیٌّ مِنْ مُضَرَ + بِدِیْنِ اللّٰهِ الْاَکْبَرِ + فَدَعْ نَحِیْتًا مِنْ حَجَرٍ + تَسْلَمْ مِنْ حَرِّ سَقَرَ
دیار دیگر این کلمات شنید اَقْبِلْ اِلَیَّ وَاَقْبِلْ + تَسْمَعْ مَالَا تَجْهَلْ + هٰذَا نَبِیٌّ مُرْسَلٌ + جَاءَ بِحَقٍّ مُنْزَلٍ + فَآمِنْ بِهٖ کَیْ
تَعْدِلَ عَنْ حَرِّ نَارٍ تُشْعَلُ + وَقُوْدُهَا بِالْجَنْدَلِ + وازین معنی اورا براسلام آورد وازانجمله ست قصه سواد بن
قارب وحاصل این قصه آنست که وی درجاهلیت کاهن بود که جن وے را از حوادث مستقبله خبر میداد
جن وی سه شب وی را از بعثت آنحضرت صلی الله علیه وسلم و آنکه اتباع دین آنحضرت صلی الله علیه وسلم
البته می باید کرد خبر داد بموجب این خبر آمده مسلمان شد وازانجمله آنست که گواهی داد سوسمار به نبوت

آنحضرت صلی الله علیه وسلم واز انجمله آنست که آنحضرت خورانیدند هزار کس را از یک صاع جو در غزوهٔ
خندق پس همه سیر شدند وطعام زیاده بود از حال اول واز انجمله آنست که توشهٔ لشکر بآخر رسید پس
آنحضرت صلی الله علیه وسلم جمع فرمودند بقایائی توشه ودعای برکت کردند بعد از ان قسمت کردند انرا
درمیان همه لشکر پس کفایت کرد همه را واز انجمله آنست که آورد ابوهریرهؓ بخدمت آنحضرت صلی الله
علیه وآله وسلم یک مشت خرما وگفت یا رسول الله دعا کن برای من درین خرما به برکت پس دعا کردند ابوهریرهؓ
گفت ازاد را انبان کردم وهر چند بر می آوردم تمام نمیشد چندین وسق در راه خدا صرف کردم وهمیشه
ازان میخوردم ومیخورانیدم تا آنکه عثمان رضی الله عنه کشته شد آنگاه برکت مفقود گشت وازان جمله
آنست که آن حضرت صلی الله علیه وسلم دعوت کردند اهل صفه را برای یک پیاله از ثرید ابوهریره رضی الله عنه
گفت که پیش می آمدم ومتعرض میشدم تا مرا نیز خوانند تا آنکه برخاستند قوم ونبود در پیاله مگر اندکی در کنارها
وے پس آن حضرت صلی الله علیه وسلم آن را جمع کردند یک لقمه شد آنرا بر انگشتان خود بنهادند و
فرمودند بخور برکت نام خدا گفت ابوهریره قسم بخدا که میخوردم ازان تا آنکه سیر شدم واز انجمله آنست
که جاری شد آب از میان انگشتان آنحضرت صلی الله علیه وسلم تا آنکه قوم آشامیدند ووضو کردند و
ایشان هزار وچهار صد کس بودند واز انجمله آنست که آوردند بخدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم پیاله که
در وی فی الجمله آب بود پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم خواستند که انگشتان خود را دران پیاله نهند
وی گنجایش نکرد پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم چهار انگشت دران نهادند وفرمودند یاران بیائید پس
همه وضو کردند وایشان میان هفتاد وهشتاد بودند واز انجمله آنست که در غزوهٔ تبوک وارد شدند بر
آبی اندک که یک کس را سیراب کند ولشکر تشنه بود پس شکایت کردند بخدمت آنحضرت صلی الله علیه
وسلم پس گرفتند تیری از ترکش خود وفرمودند این تیر را دران آب بخلانید پس جوش زد آب وسیراب شدند
اهل لشکر وایشان سی هزار کس بودند واز انجمله آنست که شکایت کردند قومی بخدمت آنحضرت صلی الله
علیه وسلم که آب چاه ایشان شور است پس رفتند آنحضرت صلی الله علیه وسلم با جماعهٔ از اصحاب تا آن که
ایستادند بر چاه ایشان وآب دهن خود انداختند دران چاه پس جاری شد آب شیرین هر چند آب
می کشیدند منقطع نمی شد واز انجمله آنست که آورد زنی بخدمت آنحضرت صلی الله علیه وسلم کودک خود را
که کل شده بود پس دست رسانیدند بر سر وی پس هموار گشت موی سر او ودور شد بیماری او واهل

بیان وفات شریف

یمامه آن را شنید پس آورد زنی از اهل آنجا کودک خود را نزدیک مسیلمه کذاب و او دست رسانید
بسر او پس آن کودک کل شد و آن علت در نسل وی باقی ماند و از آن جمله آن ست که بشکست
روز بدر شمشیر عکاشه پس عطا کردند آن حضرت صلی الله علیه وسلم بیخ هیمه پس گشت آن بیخ شمشیر
و ماند نزدیک او و از آنجمله آنست که در خندق پشته پیش آمد که هر چند کلند می زدند در وی اثر نمی کرد
پس آنحضرت صلی الله علیه وسلم بدست خودش زدند پس گشت تل که از هم پاشید و از آن جمله آن ست
که دست رسانیدند بپای ابی رافع که شکسته بود پس درست شد گویا هیچگاه بیماری نداشت و معجزات
آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم از آن زیاده تر اند که کتابی احاطه آن کند یا دفتری جمع نماید وفات
یافتند آنحضرت صلی الله علیه وسلم بعد از آنکه بشصت و سه سال رسیده بودند و غیر این نیز روایت
کرده اند در روز دوشنبه وقتیکه گرم شد چاشت بتاریخ دوازدهم از ربیع الاول و بیمار ماندند چهارده روز
و مدفون شدند شب چهارشنبه و چون نزدیک شد موت بود نزدیک آنحضرت صلی الله علیه وسلم پیاله
آب پس داخل میکردند در وی دست خود را و مسح میکردند بوی روی خود را و می فرمودند اَللّٰهُمَّ اَعِنِّیْ عَلٰی
سَکَرَاتِ الْمَوْتِ خداوندا مدد کن مرا بر شدتهای (تکالیف ۱۲) مرگ و چون مقبوض شدند حاضران آنحضرت صلی الله علیه
وسلم را بچادر حبره (حبره نوعی ست از چادرهای یمن) پوشیدند و بقولی فرشتگان این چادر را انداخته بودند و در آنوقت بعض اصحاب از فرط
بیطاقتی انکار موت آنحضرت صلی الله علیه وسلم کردند و این از عمر منقول ست و عثمان رضی الله تعالی عنه
گنگ شد و علی کرم الله وجهه جا مانده شد و در اصحاب هیچکس ثابت تر از عباس و ابوبکر صدیق رضی الله
تعالی عنهما نبود بعد از آن مردمان از دروازه حجره شنیدند که آنحضرت را صلی الله علیه وسلم غسل ندهید
زیرا که آنحضرت صلی الله علیه وسلم طاهر و مطهر اند بعد از آن آوازه دیگر شنیدند که آنحضرت را غسل دهید که
گوینده حرف اول شیطان بود دشمن خصم و خضر علیه السلام تعزیت اصحاب کرد باین کلمات اِنَّ فِی
اللّٰهِ عَزَاءً مِنْ کُلِّ مُصِیْبَةٍ وَخَلَفًا مِنْ کُلِّ هَالِکٍ وَدَرَکًا مِنْ کُلِّ فَائِتٍ فَبِاللّٰهِ فَثِقُوْا وَاِلَیْهِ فَارْجِعُوْا فَاِنَّ
الْمُصَابَ مَنْ حُرِمَ الثَّوَابَ ترجمه‌اش آنکه نزدیک خدا تعالی دلاسا ست از هر مصیبت و عوضی ست از
هر میرنده و تاوانی ست از هر فوت شونده پس بر خدا اعتماد کنید و بسوی وی رجوع نمائید بتحقیق مصیبت
زده آنست که از ثواب مصیبت محروم شود و اختلاف کردند اصحاب در آنکه در حال غسل جامه از تن
آنحضرت صلی الله علیه وسلم بر کشند یا با جامه غسل دهند پس خدا تعالی بر ایشان خواب را مسلط کرد

و گویند که نمیدانستند که کیست گفت غسل دهید آنحضرت را صلی الله علیه وسلم در جامه های آنحضرت صلی الله علیه وسلم پس بیدار شدند و همچنان کردند و متولی غسل علی و عباس و دو فرزند عباس فضل و قثم و دو مولای آنحضرت صلی الله علیه وسلم شقران و اسامه بودند و حاضر شد آنجا اوس انصاری و علی رضی الله عنه دست بر شکم آنحضرت صلی الله علیه وسلم نهاد پس چیزی بیرون نیامد گفت صلی الله علیک لقد طبت حیاً و میتاً درود خدا بر تو باد پاکیزه در حال حیات و موت و تکفین کردند در سه جامه سفید سحولی و سحول نام دهی ست یمین و ران جامها کرته و دستار نبود بلکه سه چادر بودند که در انها آنحضرت صلی الله علیه وسلم پیچیدند بغیر آنکه هیچ دوخت باشد و نماز گزاردند بر آنحضرت صلعم تنها تنها امامت نمیکرد ایشان را هیچکس و فرش کرده شد زیر آنحضرت در قبر قطیفه سرخ که آنرا در حال حیات می پوشیدند شقران آنرا القبر در آورد و کنده شد برای آنحضرت صلی الله علیه وسلم لحد و مضبوط کرده شد بر آنجا خشت خام و اختلاف کردند اصحاب که لحد کنند یا شق و از اصحاب یکی لحد میکرد و دیگری شق پس اتفاق کردند بر آنکه هر که پیشتر بیاید کار خود کند پس لحد کننده بیامد و لحد کرد و این همه در خانه عائشه رضی الله تعالی عنها واقع شد و با آنحضرت صلعم مدفون شدند ابوبکر و عمر رضی الله عنهما

وصلی الله تعالی علی سیدنا محمد و آله و اصحابه وسلم

بعنایت ایزد بیچون باختتام رسید رسالهٔ سرور المحزون از تصانیف زبدة الابرار شاه ولی الله محدث دهلوی در مطبع مجتبائی واقع دهلی باهتمام محمد عبد الاحد بتاریخ دهم جمادی الآخر سنه [illegible] هجری طبع گردید